

КАФЕДРА КАМЕРНОГО СПІВУ

Виконавська практика

Освітній ступінь	бакалавр
Спеціальність	025 Музичне мистецтво
Освітньо-професійна програма	Камерний спів

Курс	3-4
Семестр	6-7

Статус **обов'язкова**

ECTS	3	
Годин	90	9
Індивідуальні години	34	2
Самостійна робота	56	5

Семестровий контроль **залік**

Інформація про викладача

ПІБ	Антонюк Валентина Геніївна, доктор культурології, професор, заслужена артистка України, завідувач кафедри камерного співу Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського.
Профіль викладача	
e-mail	

Анотація навчальної дисципліни

Виконавська практика вокалістів-бакалаврів є важливою частиною підготовки до одного з основних напрямів їхньої діяльності після закінчення навчання, – творчо-виконавського. Викладачі та учні проводять велику концертно-просвітницьку роботу, систематично виступають у найпрестижніших концертних залах Києва й інших міст України. Поряд з цим, концертно-виконавська практика є гармонійним компонентом навчально-виховного процесу: публічні виступи сприяють формуванню професійної майстерності і артистизму студентів-вокалістів, виховують виконавську волю, допомагають адаптувати артистичну молодь до умов їхньої майбутньої професійної діяльності. Методичною основою для проходження виконавської практики є індивідуальні заняття з сольного співу, а також лекційні курси «Історія вокального виконавства» та «Основи вокальної методики», що вивчаються паралельно. Керують практикою студентів викладачі з фаху. Навчальним планом передбачені заняття впродовж 6-7 семестрів.

Дана програма відображає авторську концепцію тьюторського навчання, засновану на співтворчості: коли викладач (керівник виконавської практики студента) стає його наставником, партнером по сцені¹.

¹ Основою програми є видання: Антонюк В. Г. Вокальна педагогіка (сольний спів): підр-к для студентів музичних ВНЗ. 3-тє вид. Київ, 2017. 218 с.

У ході виконавської практики студент-вокаліст повинен закріпити й поглибити **знання**, отримані в процесі навчання:

- навички з практичного застосування теоретичних знань із вокально-виконавської діяльності та втілення моделей виконавської інтерпретації;
- з методики опанування вокального виконавського процесу;
- вокальний художній репертуар;
- методику розробки та укладання концертних програм.

У ході виконавської практики відповідно діючих освітніх стандартів, студент повинен набути навичок і **вмінь** з наступних видів професійної діяльності:

- виконавська – здійснення цілісного процесу, спрямованого на організацію артистичної роботи співака концертного профілю; підготовка та вдосконалення художнього репертуару; репетиційна та публічна виконавська діяльність в умовах театру, концертного залу та студії звукозапису;
- культурно-просвітницька – участь у створенні в межах сфери своєї діяльності єдиного інформаційного середовища, що забезпечувало б формування й розвиток естетичних потреб і смаків усіх соціальних і вікових груп населення.

До виконавської практики входять академічні виступи (з методичним обговоренням на кафедрі), а також сольні, тематичні та ін. концерти. Репертуар – вивчений у класі; на старших курсах – самостійно.

Мета курсу – опанування навичками і вміннями індивідуальної виконавської роботи в галузі камерно-концертного співу; подолання психологічного бар'єру, пов'язаного з хвилюванням перед виступом; отримання практичних вокально-виконавських навичок на основі застосування знань, набутих емпіричним шляхом у свого викладача з фаху та підкріплених теоретико-методичною базою суміжних дисциплін; застосування ефективних методів концертно-організаційної роботи; пошук індивідуального виконавського стилю.

Основні завдання курсу «Виконавська практика»:

- навчити студентів особливостям проведення концертно-виконавської діяльності;
 - сприяти опануванню вокально-виконавськими навичками та методикою підготовки до сценічного виступу;
 - прищепити навички з практичного застосування теоретичних знань із вокально-виконавської діяльності та втілення моделей виконавської інтерпретації;
 - виховати здатність до моделювання вокально-виконавського процесу;
 - сприяти підвищенню рівня музично-вокальної та загально-естетичної ерудиції;
 - виховувати дбайливе ставлення до голосу;
 - формувати навички роботи вокалістів з художнім репертуаром;
 - сприяти засвоєнню студентами необхідних знань з укладання концертних програм;
- навчити студентів формувати об'єктивні критерії в оцінці методичного рівня підготовки співаків до самостійної виконавської роботи.

Перелік тем

Тема 1. Методика організації виконавської практики студентів-вокалістів.

Тема 2. Самостійне вивчення студентами-вокалістами художнього репертуару

Форми та технології навчання

Педагогічні:

- **вербальний:** пояснення, коментарі; обговорення;
- **наочний:** показ, демонстрація, ілюстрації;
- **аналітичний:** робота з літературою, аудіо та відеоматеріали;
- **проблемний:** визначення і вирішення проблемної ситуації;
- **ігровий:** робота з художнім образом твору, ігрове моделювання.

Мистецтвознавчі:

- **історико-типологічний:** систематизація вокальних творів за хронологією та класифікаційними угрупованнями;

- **історико-стильової реконструкції:** відновлення характеру і стилю виконання вокальних творів за описами сучасників, оригінальними нотними виданнями, еталонними виконавськими версіями;

- **жанровий:** визначення характерних ознак вокального твору за родовими і видовими ознаками;

- **інтерпретаційний:** моделювання різних інтерпретаційних моделей виконання відповідно до домінантних жанрово-стильових ознак музичного твору.

Навчальні ресурси

Нотний матеріал відповідного курсу, музикознавча та методична література представлені у вільному доступі в бібліотеці та читальній залі Академії. Інструментарій у репетиційних приміщеннях, навчальних аудиторіях надається для проведення занять, репетицій відповідно до розкладу. За умови дистанційного навчання через протиепідеміологічні заходи, всі необхідні для вивчення навчальної дисципліни основні та додаткові матеріали завантажуються на [GOOGL DISK ifm1.2nmau@gmail.com](mailto:ifm1.2nmau@gmail.com). Програми модульних контрольних робіт у формі концертного виступу студентів у формі посилання на YOUTUBE надсилаються на офіційні електронні адреси кафедри.

Методи контролю

Для викладання курсу «Виконавська практика» у вокалістів застосовано форму практичних занять, а також різновиди самостійної роботи студентів. З метою визначення повноти та тривкості знань і практичних навичок, набутих у ході виконавської практики, у навчальному плані передбачено залік у кінці 7-го семестру.

Основними формами роботи є:

- Індивідуальні заняття з педагогом і репетиції з концертмейстером з методичними поясненнями щодо виступу;
- ознайомлення з кращими виконавськими зразками вокальних творів та їх порівняльний аналіз;
- підготовка запропонованих педагогом домашніх завдань із використанням записів уроку (прослухування);
- підготовка до публічного виступу та його проведення (виступ під час майстер-класу свого педагога, участь у прилюдному концерті поза навчальним закладом, академічному концерті, екзамені);
- практична вокально-виконавська діяльність під керівництвом викладача.

Поточний (міжсесійний) контроль:

- аналітичний: аналіз самопідготовки студента;
- практичний: виконання вправ, практичний показ.

Підсумковий контроль:

- практичний: відкритий урок.

Система оцінювання

Критерії оцінювання знань студентів

90–100–А– відмінно

Студент має повністю розкрити свої природні вокально-сценічні дані: тембр, силу й політність голосу, образно-художнє мислення й виконавський темперамент; виробити повний діапазон і згладжені регістри, показати відсутність будь-яких дефектів звучання й вимови та розвинене вокальне дихання; блискуче володіти різними видами техніки співу; переконливо інтерпретувати твори найрізноманітніших стилів

і жанрів; точно передавати драматургію твору вокально-артистичними засобами; володіти виконавською експресією; вільно читати з листа й транспонувати нотний текст; здійснювати виконавське редагування репертуару; укладати концертні програми; мати конкурсні відзнаки та досвід виступів на значних сценах; знати правила організації концертної роботи, етичного поведження в творчо-педагогічному колективі; бути обізнаним із основами гігієни голосу та застосовувати ці знання на практиці.

82–89–В– добре

Студент демонструє добрий розвиток природних даних, володіння артистизмом виконання, повний діапазон голосу і згладжені регістри, розвинене вокальне дихання; володіння різними видами техніки співу, вимовою, навичками інтерпретації, читанням з листа, виконавським редагуванням репертуару, укладанням концертних програм; знає правила організації концертної роботи, етичного поведження в творчо-педагогічному колективі; обізнаний із основами гігієни голосу та застосовує ці знання на практиці.

74–81–С– добре

Студент демонструє достатній розвиток природних даних, володіє артистизмом виконання, має досить рівний діапазон, проте має проблеми на окремих нотах, помітні перехідні ноти між регістрами; здійснює невеликі помилки під час вокального дихання; володіє різними видами техніки співу, вимовою, навичками інтерпретації, читанням з листа, виконавським редагуванням репертуару, укладанням концертних програм; знає правила організації концертної роботи, етичного поведження в творчо-педагогічному колективі; обізнаний із основами гігієни голосу та застосовує ці знання на практиці.

64–73–D– задовільно Студент задовільно опанував вокально-технічними прийомами й виконавською майстерністю; має проблеми з діапазоном, диханням, регістрами та слабкі навички інтерпретації й читання з листа; недостатньо обізнаний з виконавським редагуванням репертуару, укладанням концертних програм, правилами організації концертної роботи, основами гігієни голосу; знає правила етичного поведження в творчо-педагогічному колективі та застосовує ці знання на практиці.

60–63–E– задовільно Студент недостатньо опанував вокально-технічними прийомами й виконавською майстерністю; має проблеми з діапазоном, диханням, має явно виражені перехідні ноти, помітна різниця звучання у різних регістрах; слабкі навички інтерпретації й читання з листа; недостатньо обізнаний з виконавським редагуванням репертуару, укладанням концертних програм, нехтує правилами організації концертної роботи, основами гігієни голосу; знає правила етичного поведження в творчо-педагогічному колективі та застосовує ці знання на практиці.

**35–59–FX– незадовільно
(з можливістю повторного
складання)**

Студент погано опанував вокально-технічними прийомами й виконавською майстерністю; має проблеми з діапазоном, диханням, регістрами; має слабкі навички інтерпретації й читання з листа; недостатньо обізнаний з виконавським редагуванням репертуару, укладанням концертних програм;

нехтує правилами організації концертної роботи, основами гігієни голосу; знає правила етичного поводження в творчо-педагогічному колективі та застосовує ці знання на практиці.

0–34–F– незадовільно

(з обов'язковим повторним

вивченням дисципліни) Підставою для оцінки «незадовільно» є невідповідність усім зазначеним вимогам.

Інклюзивне навчання

Навчальна дисципліна може викладатися для більшості студентів з особливими освітніми потребами.

Неформальна освіта

Передбачається у межах вивчення навчальної дисципліни участь студентів у міжнародних та вітчизняних конференціях, конкурсах творчих робіт, круглих столах, відвідування культурно-мистецьких заходів, театрів, мистецьких експозицій та виставок, музичних фестивалів, конкурсів, концертів тощо.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Абдуллин Э. Б. Методологический анализ проблем музыкальной педагогики в системе высшего образования: исследование. Москва, 1990. 188 с.
2. Алиев И. Ю. Методологические и методические основы вокально-педагогического творчества: в 2-х ч. Москва, 1993. 86 с.
3. Антонюк В. Г. Вокальна педагогіка (сольний спів): підручник для студентів музичних ВНЗ. Київ, 2017. 218 с.
4. Антонюк В. Г. Постановка голосу: посібник для музичних вузів. Київ: Українська ідея, 2000. 68 с.
5. Антонюк В. Г. Школа сольного співу // Академія музичної еліти України: Історія та сучасність. Київ: Музична Україна. 2004. С. 435–454.
6. Антонюк В. Г., Гнидь Б. П. Вокальний факультет. Спеціалізація «Спів» // Академія музичної еліти України: Історія та сучасність. Київ: Музична Україна. 2004. С. 150–155.
7. Антонюк В. Г. Українська вокальна школа: етнокультурологічний аспект: монографія. Київ: Українська ідея, 2001. 144 с.
8. Багадуров В. А. Очерки по истории вокальной методологии. Москва: Муз. сектор, 1929. Ч. 1. 240 с.
9. Багадуров В. А. Очерки по истории вокальной педагогики. Москва: Музгиз, 1956. 268 с.
10. Барсов Ю. А. Вокально-исполнительские и педагогические принципы М. И. Глинки. Ленинград: Музыка, 1968. 66 с.
11. Бочкарёв Л. Л. Психология музыкальной деятельности. Москва: Издательство «Институт психологии РАН», 1997. 352 с.
12. Васенина К. В. Правильное произношение слова как важнейший фактор в пении: метод. пос. по вокалу для преподавателей муз. училищ. Москва, 1962. 14 с.
13. Васильев М. П. Анализ работы голосового аппарата вокалиста. Санкт-Петербург: Турусел, 1997. 22 с.
14. Вилинская И. Н. Значение репертуара в воспитании певца // Вопросы вокальной педагогики / ред.-сост. Д. Г. Евтушенко. Москва: Музыка, 1967. Вып. 3-й. С. 45–90.
15. Витт Ф. Ф. Практические советы обучающимся пению / под ред. Ю. А. Барсова. Ленинград: Музыка, 1968. 64 с.
16. Вілінська І. М. Вокалізи для співака-початківця. Київ: Музична Україна, 1971.
17. Вотріна В. В. Мистецтво співу і вокальна методика М. Е. Донець-Тессейр. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2001. 272 с.
18. Гладилина И. П. Теоретические основы педагогической технологии развития творческой одаренности молодёжи в высшей школе: монография. Москва: МГГУ им. М. А. Шолохова, 2009. 336 с.
19. Гмиря Б. Р. Бесіди про вокал // Борис Гмиря [статті, листи, спогади]. Київ: Муз. Україна, 1975. С. 68–85. 208 с.
20. Гнидь Б. П. Виконавські школи України: Кафедра сольного співу НМАУ ім. П. І. Чайковського (1971-2001): посібник. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2002. 94 с.
21. Гонтаренко Н. Б. Сольное пение. Секреты вокального мастерства: метод. пос. Ростов-на Дону: Феникс, 2008. 183 с.
22. Гребенюк Н. Є. Вокально-виконавська творчість: психолого-педагогічний та мистецтвознавчий аспекти: монографія. Київ: НМАУ ім. П. І. Чайковського, 1999. 269 с.
23. Давидов М. А. Наукові перспективи української вокальної школи // Музикознавчі записки. № 2. 2004.
24. Давидов М. А. Теорія виконавської майстерності в працях українських дослідників // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського. Вип. 3: Музичне виконавство. Київ, 1999. С. 7–22.
25. Далецкий О. В. Обучение певца-любителя. Москва: Изд. МГК, 1990. 74 с.

26. Детский голос. Экспериментальное исследование / под ред. В. Н. Шацкой. Москва: Педагогика, 1970. 232 с.
27. Дмитриев Л. Б. В классе профессора М. Э. Донец-Тессейер. О воспитании легких женских голосов. Москва: Музыка, 1974. 62 с.
28. Дмитриев Л. Б. Основы вокальной методики. Москва: Музыка, 2004. 368 с.
29. Дмитриев Л. Б. Солисты театра Ла Скала о вокальном искусстве. Диалоги о технике пения. Москва, 2002. 188 с.
30. Евтушенко Д. Г. О впеvании вокальных произведений // Вопросы вокальной педагогики. Вып. 3-й. Москва: Музыка, 1967. С. 98–119.
31. Євтушенко Д. Г. Роздуми про голос [нотатки педагога-вокаліста]. Київ: Музична Україна, 1979. 91 с.
32. Євтушенко Д. Г., Михайлов-Сидоров М. Г. Питання вокальної педагогiки: історія, теорія, практика. Київ: Мистецтво, 1963. 340 с.
33. Збірник вправ для розвитку техніки легких жіночих голосів / упор. М. Е. Донець-Тессейр. Вип. 6-й. Київ: Музична Україна, 1972.
34. Кодай Золтан. Избранные статьи / пер. с венгерского. Москва: Советский композитор, 1982. 288 с.
35. Колодуб І. С. Питання теорії вокального мистецтва: монографія. Харків, 1995. 120 с.
36. Колодуб І. С. Практичні поради педагога-вокаліста. Київ: Муз. Україна, 2010. 54 с.
37. Комісаров О. В. Початкове навчання співу на фонетичній основі української мови. Київ: ІСДО, 1995. 88 с.
38. Кушка Я. С. Методика навчання співу: посіб. з основ вок. майс-ті. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2010. 288 с.
39. Лихтман З. Е. О работе в классах камерного пения консерватории // Науковий вісник НМАУ ім. П. І. Чайковського: Зі спадщини майстрів. Кн. 1. Київ, 2003. С. 127–143.
40. Львов М.Л. Из истории вокального искусства / общ. ред. и вст. статья И. А. Вербовой. Москва: Музыка, 1964. 228 с.
41. Мадишева Т. П. Співак і мова (культура співу мовою оригіналу: теорія і практика): навч. пос. Харків: Штрих, 2002. 160 с.
42. Маслій К. С. Виховання голосу співака: навч. пос. Рівне: ЛІСТА, 1996. 120 с.
43. Методические указания для вокальных факультетов музыкальных вузов: Педагогическая практика / сост. М. С. Агикян. ГМПИИ им. Гнесиных. Москва, 1983. 66 с.
44. Микиша М. Б. Практичні основи вокального мистецтва / літ. викл. М. І. Головащенко. 2-ге вид. Київ: Музична Україна, 1985. 80 с.
45. Михайлова Т. М. Виховання співаків у Київській консерваторії: Хронологічний огляд з 1863 по 1963 рр. Київ: Музична Україна, 1970. 128 с.
46. Мишуга Олександр: Спогади. Листи. Матеріали / упор., підг. текстів, вст. стаття та прим. М. І. Головащенко. Київ: Музична Україна, 1971. 780 с.
47. Морозов В. П. Биофизические основы вокальной речи. Ленинград: Наука, 1997. 231с.
48. Морозов В. П. Эмоциональность как критерий профотбора вокалистов // Вопросы вокальной педагогики. Сб. статей. Москва: Музыка, 1984. С. 198–204.
49. Муравйова О. О. Спогади. Матеріали / упор. та прим. Г. І. Філіпенко. Київ: Муз. Україна, 1984. 150 с.
50. Павлюченко С. А. Вокально-артикуляционные упражнения и этюды для певцов. Москва: Музыка, 1968.
51. Падалка О. С. та ін. Педагогічні технології: навч. пос. Київ: Українська енциклопедія, 1995.
52. Петрушин В. И. Музыкальная психология: уч. пос. 2-е изд. Москва: ВЛАДОС, 1997. 384 с.

53. Хомутова Л. Г. Создание художественного вокально-сценического образа: метод. пос. для певцов. Днепропетровськ: Пороги, 1995. 50 с.
54. Чишко О. С. Певческий голос и его свойства. Ленинград: Музыка, 1968. 48 с.
55. Стахевич А. Г. Вокальное искусство Западной Европы: творчество, исполнительство, педагогика: исследование. Київ: НМАУ им. П. И. Чайковского, 1997. 272 с.
56. Стахевич О. Г. Основи вокальної педагогіки. Ч. 1: Природно-наукові теорії співу: навч. пос. для муз. та пед. ВНЗ]. Харків-Суми, 2002. 92 с.
57. Юдин С. П. Певец и голос. Москва-Ленинград: Музгиз, 1947. 138 с.
58. Юссон Р. Певческий голос. Исследование основных физиологических и акустических явлений певческого голоса / пер. с фр. Москва: Музыка, 1974. 262 с.
59. Юшманов В. И. Вокальная техника и ее парадоксы. Изд. 3-е. Санкт-Петербург: Изд. ДЕАН, 2007. 128 с.

ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

1. Фрагменти вокальних, музичних, музично-драматургічних творів у виконанні різноманітних артистів, ансамблів та оперних труп – провідних майстрів сцени різних країн.